

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-600/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Paulić, predsjednice vijeća, Ivana Vučemila, člana vijeća i suca izvjestitelja, te Darka Milkovića, mr. sc. Senije Ledić i Josipa Turkalja, članova vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Adriatic d.d. u stečaju Split, Obala kneza Branimira 8, OIB 31076464103, odlučujući o reviziji Stečajne mase stečajnog vjerovnika Sapor d.o.o. u stečaju, Split, Put Brodarice 6, OIB 82948198557, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ante Majić iz Zagreba, a njega punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4777/2020-2 od 3. prosinca 2020., kojim je odbačena, kao nedopuštena žalba razlučnog vjerovnika Sapor d.o.o. u stečaju, podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020., 15. rujna 2026.,

r i j e š i o j e:

I. Prihvaća se revizija Stečajne mase stečajnog vjerovnika Sapor d.o.o. u stečaju, Split, te se ukida rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4777/2020-2 od 3. prosinca 2020. u točki II. izreke u odnosu na tog stečajnog vjerovnika i u odnosu na njega predmet vraća, tome sudu na ponovno odlučivanje.

II. O troškovima postupka u povodu revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4777/2020-2 od 3. prosinca 2020. u točki I. izreke odbijena je kao neosnovana žalba stečajnog dužnika i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020., te su u točki II. izreke odbačene, kao nedopuštene, žalbe vjerovnika Rovinjska Močvara j. d. o. o., Split, Anke Kerum iz Splita, Moj Market d.o.o., Split, Pleon d.o.o., Split, Sapor d.o.o. u stečaju, Split, i Odvjetničkog društva Madirazza & Partneri, Zagreb podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020.

2. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-4918/2024-2 od 11. ožujka 2025., razlučnom vjerovniku Sapor d.o.o. dopuštena je revizija protiv

rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4777/2020-2 od 3. prosinca 2020., u odnosu na slijedeće pravno pitanje:

„Je li dopuštena žalba razlučnog vjerovnika (založnog vjerovnika) na Rješenje o namirenju iz članka 125. Ovršnog zakona, a koja odredba se primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama čl. 247. Stečajnog zakona?“

3. Postupajući po navedenom dopuštenju, protiv navedenog rješenja razlučni vjerovnik Sapor d.o.o. podnio je reviziju zbog pravnog pitanja zbog kojih je dopuštena. U reviziji predlaže da ovaj sud prihvati reviziju i ukine pobijano rješenje i predmet vrati tome sudu na ponovni postupak.

4. Odgovor na reviziju nije podnesen.

5. Revizija je osnovana.

6. U skladu s odredbom čl. 391. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 – dalje: ZPP) revizijski sud ispitao je pobijanu odluku samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena i samo zbog pitanja zbog kojeg je dopuštena.

7. Nakon zaprimanja revizije, u međuvremenu je pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-1080/2017 od 11. lipnja 2021., obustavljen i zaključen stečajni postupak nad dužnikom Sapor d.o.o. u stečaju, Split, OIB: 82948198557, te je po pravomoćnosti tog rješenja, dužnik Sapor d.o.o. u stečaju brisan iz sudskog registra.

8. 1. U svezi s navedenim prije svega je potrebno pojasniti da Stečajna masa ima *jus standi in judicio*, u smislu čl. 289. st. 4. i čl. 437. st. 3. Stečajnog zakona i ona se upisuje u sudski registar ili prema čl. 289. st. 5. Stečajnog zakona (ako je prethodno nad pravnom osobom vođen stečajni postupak) ili prema čl. 437. st. 2. Stečajnog zakona (ako prethodno nad pravnom osobom nije vođen stečajni postupak), s tim da u oba ta slučaja Stečajni zakon u odredbi čl. 438. st. 1. propisuje koji se podaci za stečajnu masu upisuju u sudski registar. Međutim, iako se na stečajnu masu na odgovarajući način primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom dužniku i njegovim tijelima stečajna masa može biti nositelj prava vlasništva i drugih prava, ali stečajna masa nije pravna osoba. Upis i brisanje stečajne mase u sudskom registru ima samo deklaratorni učinak, ali niti samim upisom te mase u sudski registar Stečajna masa ne stječe pravnu osobnost, niti ona brisanjem iz sudskog registra može izgubiti tu sposobnost, već neovisno od toga je li Stečajna masa upisana u sudskom registru, ona *ima jus standi in judicio*, u smislu čl. 289. st. 4. i čl. 437. st. 3. Stečajnog zakona u vezi čl. 77. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

8. 2. Iz navedenih razloga, neovisno o tome je li Stečajna masa upisana u sudskom registru, u ime i za račun te mase, Stečajna masa iza Sapor d.o.o. u stečaju može voditi sporove (u ovom postupku kao revident), jer u ovom postupku ima status stranke, odnosno ima stranačku sposobnost (iako nije upisana u sudskom registru).

8. 3. U privitku ove revizije dostavljena je i nova punomoć za zastupanje revidenta u ovom predmetu, potpisana od strane stečajnog upravitelja.

9. Prvostupanjskim rješenjem o namirenju Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020. u točki I. izreke određeno je da se od iznosa 324.046.698,00 kuna, ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Split, i to:

- 1. nekretnina označena kao čest. zem. 10232/4, upisana u Z.U. 14224, K.O. Split, u naravi hotel površine 5679 m², trafostanica površine 86 m², parking površine 2126 m², dvor površine 1147 m² i stepenice površine 39 m², ukupne površine 9077 m²;
- 2. nekretnina označena kao čest. zem. 8270/1, upisana u Z.U. 21499, K.O. Split, u naravi dvor površine 2545 m²;
- 3. nekretnina označena kao čest. zem. 8270/3, upisana u Z.U. 18682, K.O. Split, u naravi dvor površine 2 m², (identifikator nadmetanja: 16252)

1) namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 1.574.553,92 kuna,

2) rezervira iznos od 33.039,26 kuna do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-77/2020,

3) namiruje djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., OIB: 82023167977, Obala Vladimira Nazora 1, Rovinj, u iznosu od 322.439.104,82 kuna, prebijanjem iznosa njegove tražbine s ostvarenom kupovninom.

U točki II. izreke naloženo je Financijskoj agenciji, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24B, da nakon pravomoćnosti rješenja, s računa na koji je uplaćena jamčevina u postupku prodaje (identifikator nadmetanja: 16252) isplati:

- a) iznos od 1.574.553,92 kuna stečajnom dužniku ADRIATIC d.d. u stečaju Split, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103, na račun broj: HR7024020061100741285, otvoren kod Erste&Steiermarkische Bank d.d.,

- b) iznos od 33.039,26 kuna na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu broj HR1623900011300000664, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, svrha uplate: "rezervacija sredstava za troškove unovčenja u predmetu 7 St-168/2014",

- c) iznos od 5.392.406,82 kuna na ime povrata jamčevine razlučnom vjerovniku Adris grupa d.d., OIB: 82023167977, Obala Vladimira Nazora 1, Rovinj, na račun tog vjerovnika broj: IBAN HR0323600001101300777, otvoren kod Zagrebačke banke d.d., uz napomenu svrhe plaćanja: „ADRIATIC d.d. u stečaju“.

10. 1. Drugostupanjski sud je u točki II. izreke, između ostalih, odbacio, kao nedopuštenu i žalbu razlučnog vjerovnika Sapor d.o.o. u stečaju Split, uz obrazloženje da osobe koje se namiruju iz prodajne cijene su ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi, a u smislu odredbe čl. 112. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 73/17 i 131/20), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju čl. 247. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

10. 2. S obzirom da stečajni vjerovnici i vjerovnici stečajne mase, prema shvaćanju toga suda, nisu stranke u postupku unovčenja nekretnina na kojima postoji razlučno

pravo upisano u javnoj knjizi, niti osobe koje, kao stečajni i/ili razlučni vjerovnik, polažu pravo na namirenje iz iznosa ostvarenog prodajom, žalitelji vjerovnici nisu ovlašteni na podnošenje žalbe protiv rješenja o namirenju. S tim u vezi se ukazuje na odredbu čl. 125. st. 5. Ovršnog zakona, koja se, na temelju odredbe čl. 247. st. 1. SZ-a, primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama čl. 247. SZ-a, kojom je propisano kako protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. Slijedom navedenog je, na temelju odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, odbacio žalbe vjerovnika Rovinjska Močvara j.d.o.o., Split, Anke Kerum iz Splita, Moj Market d.o.o., Split, Pleon d.o.o., Split, Sapor d.o.o. u stečaju, Split i Odvjetničkog društva Madirazza & Partneri, Zagreb, kao nedopuštene i odlučio kao u točki II. izreke pobijanog rješenja.

11. 1. Odredbom čl. 125. st. 5. OZ-a propisano je da protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. U konkretnom slučaju radi se o rješenju prvostupanjskog suda, broj St-168/2014 od 29. rujna 2020. protiv kojeg je podnesena žalba od strane razlučnog vjerovnika Sapor d.o.o. u stečaju.

11. 2. Odredbom čl. 112. OZ-a propisano je da u osobe koje se namiruju iz prodajne cijene spadaju ovrhovoditelji na čiji prijedlog je određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

12. 1. Prema odredbi čl. 19. st. 1. SZ-a, protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

12. 2. Prema odredbi čl. 169. st. 5. SZ-a nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja.

12. 3. Prema odredbi čl. 247. SZ-a:

"(1) Nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini. Pravila o obustavi postupka ne primjenjuju se.

(2) O prodaji nekretnine iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici. U rješenju o prodaji nekretnine sud će odrediti da se nekretnina prodaje u stečajnom postupku. U zemljišnoj knjizi upisat će se zabilježba rješenja o prodaji nekretnine.

(3) Sud će zaključkom o prodaji utvrditi vrijednost nekretnine, način prodaje i uvjete prodaje.

(...).

(7) Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

(8) Stavci 1. - 7. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na prodaju brodova, brodova u gradnji, zrakoplova i drugih prava upisanih u javne knjige."

12. 4. Odredbom čl. 248. propisano je:

"(1) Nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

(2) Sud je dužan donijeti rješenje o namirenju u roku od 30 od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi."

13. 1. Prema odredbi čl. 348. ZPP-a, (koja se prema odredbi čl. 10. SZ-a u predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima), protiv presude donesene u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od dana dostave prijepisa presude, ako u ovom zakonu nije određen drugi rok. U mjeničnim i čekovnim sporovima taj je rok osam dana.

13. 2. Protiv rješenja prvostupanjskog suda dopuštena je žalba ako u ovom zakonu nije određeno da žalba nije dopuštena, a ako ovaj zakon izričito određuje da posebna žalba nije dopuštena, rješenje prvostupanjskog suda može se pobijati samo u žalbi protiv konačne odluke. (čl. 378. st. 1. i 2. ZPP-a).

13. 3. Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe (čl. 358. st. 3. ZPP-a) u vezi s čl. 10. SZ-a. Nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac prvostupanjskog suda, bez održavanja ročišta (čl. 358. st. 1. ZPP-a), a ako to nije učinio prvostupanjski sud, nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem drugostupanjski sud (čl. 367. ZPP-a).

13. 4. "Rješavajući o žalbi drugostupanjski sud može:

- 1) odbaciti žalbu kao nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu (članak 358. st. 1. do 3. i članak 378. stavak 1);
- 2) odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda;
- 3) uvažiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti te prema potrebi predmet vratiti na ponovan postupak." (Članak 380. ZPP-a).

13.5. U postupku po žalbi protiv rješenja na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe koje važe za žalbu protiv presude. Odredbe o odgovoru na žalbu primjenjivat će se samo na žalbe izjavljene protiv rješenja kojima je postupak pred prvostupanjskim sudom okončan (čl. 381. ZPP-a).

14. Prema shvaćanju ovoga suda temeljna odredba, od koje treba proći pri donošenju odgovora na predmetno pitanje, a s obzirom na naprijed citirane zakonske odredbe koje reguliraju pitanje prava na žalbu, je ona iz čl. 378. st. 1. ZPP-a, po kojoj je protiv rješenja prvostupanjskog suda dopuštena žalba ako u nekom zakonu nije izričito određeno da žalba nije dopuštena. Stoga bi i žalba razlučnih vjerovnika protiv rješenja o namirenju bila dopuštena, osim ako zakonodavstvo ne propisuje drugačije, a u

odnosu na pitanje prava na žalbu razlučnog vjerovnika protiv rješenja o namirenju nije izričito drugačije određeno, to posebno iz razloga što se radi o osobi koja polaže pravo na namirenje iz kupovnine ostvarene unovčenjem nekretnina na kojima postoji razlučno pravo tog vjerovnika, takvom vjerovniku se ne može osnovano uskratiti pravo na pravni lijek jer on s obzirom na okolnosti ovog slučaja (založnog prava) ima pravni interes u odnosu na rješenje kojim se raspoređuje kupovнина od prodane nekretnine na kojoj on ima založno pravo.

15. Konkretno, u stečajnom postupku koji je relevantan za pitanje žalbe razlučnih vjerovnika protiv rješenja o namirenju SZ propisuje pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (čl. 51.), pri čemu pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima dužnik i svaki vjerovnik u dijelu koji se odnosi na njegovu prijavljenu tražbinu i tražbinu koju je osporio. Međutim, u OZ-u i SZ-u nema izričite odredbe koja bi se odnosila na žalbu razlučnih vjerovnika protiv rješenja o namirenju, što znači da se primjenjuju opća pravila o žalbi u stečajnom postupku, podredno opća pravila iz drugih zakona, a prema svima njima je žalba dopuštena protiv prvostupanjskih rješenja osim ako je zakonom drugačije propisano. Zaključno, prema citiranim propisima nije izričito navedeno pravo žalbi razlučnih vjerovnika protiv rješenja o namirenju, a opća pravila stečajnog postupka i prava vjerovnika na žalbu protiv rješenja o tražbinama upućuju na to da je žalba dopuštena u dijelu koji se odnosi na njihove tražbine, što uključuje i razlučne vjerovnike.

16. Prema navedenom, za razliku od žalbi ostalih vjerovnika (stečajnih vjerovnika i vjerovnika stečajne mase), koje su podnesene protiv rješenja o namirenju, o žalbi razlučnog vjerovnika (tada Sapor d.o.o. u stečaju) sud drugog stupnja trebao je meritorno odlučiti, a ne je odbaciti kao nedopuštenu, stavljajući na taj način razlučnog vjerovnika u isti procesni položaj kao i stečajnog vjerovnika i vjerovnika stečajne mase u odnosu na pravo na podnošenje pravnog lijeka protiv rješenja o namirenju).

17. U nizu svojih odluka, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je o žalbama razlučnih vjerovnika na rješenje o namirenju meritorno odlučivao, primjerice: Rješenje VTS RH, broj PŽ – 3403/2019 od 30.05.2019.; Rješenje VTS RH, broj PŽ – 4146/2020 od 08.10.2020.; Rješenje VTS RH, broj PŽ - 4525/2020 od 13.11.2020.; Rješenje VTS RH, broj PŽ – 5051/20 od 03.12.2020. (odluke na koje se revident pozvao i u svom prijedlogu za dopuštenje revizije), ali i Rješenje VTS RH, broj PŽ - 2512/2024 od 31.07.2024.; Rješenje VTS RH, broj PŽ - 3034/2024 od 09.08.2024.; Rješenje VTS RH, broj PŽ - 4196/2024 od 13.11.2024.; Rješenje VTS RH, broj PŽ - 105/2024 od 15.01.2025.; Rješenje VTS RH, broj PŽ - 1213/2025 od 26.03.2025. i dr., (novija sudska praksa, s obzirom na protek vremena).

18. Primjenom gore citiranih odredbi materijalnog prava, i svemu navedenom, proizlazi da razlučni vjerovnik (sada revident) ima pravo žalbe na rješenje o namirenju, jer se radi o osobi koja polaže pravo na namirenje iz kupovnine ostvarene unovčenjem nekretnina na kojima postoji razlučno pravo, te slijedom navedenog odgovor na dopušteno pitanje glasi:

Razlučni vjerovnik (založni vjerovnik) ima pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju iz članka 125. Ovršnog zakona, koja odredba se primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama čl. 247. Stečajnog zakona.

19. Polazeći od revizijskih navoda, a prethodno i navoda iznesenih u postupku povodom prijedloga za dopuštenje revizije, revizija je razmotrena u odnosu na dopušteno pitanje, koje se u biti odnosi i na ustavno pravo, propisano odredbom čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14 - dalje: Ustav), prema kojoj svaka osoba ima pravo da zakonom ustanovljeni, neovisni i nepristrani sud, pravično i u razumnom roku odlučuje o njegovim pravima i obvezama te čl. 6. st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj 18/97, 6/99- pročišćeni tekst, 8/99- ispravak, 14/02, 1/06 i 13/17 - dalje: Konvencija) sukladno kojoj odredbi se regulira pravo na pošteno suđenje radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi (...) svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni, neovisni i nepristrani sud pravično (...) ispita njegov slučaj (...).

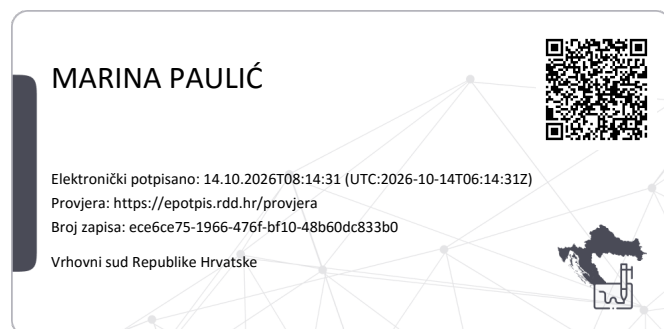
20. Primjenjujući navedeni odgovor na dopušteno pitanje na ovaj konkretni slučaj, ocijenjeno je da pobijana drugostupanjska odluka, kojom je odbačena žalba razlučnog vjerovnika, predstavlja povredu prava na djelotvorni pravni lijek. Stoga je valjalo pobijano rješenje suda drugog stupnja ukinuti i odlučiti kao u izreci ovog rješenja na temelju odredbe čl. 391. st. 7. ZPP-a.

21. U ponovljenom postupku drugostupanjski sud će meritorno odlučiti o žalbi razlučnog vjerovnika.

22. O troškovima postupka u povodu revizije odlučit će se u konačnoj odluci sukladno odredbi čl. 166. st. 3. ZPP-a (toč. II. izreke).

Zagreb, 15. rujna 2026.

Predsjednica vijeća
Marina Paulić

Broj zapisa: **9-3088d-84210**

Kontrolni broj: **0c54e-7cbfb-5b87b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.